

DEBATT.

”Gröna Lund har vuxit ur Djurgården”

Visst ska den som vill ha häftiga upplevelser – hänga upp och ned, falla fritt 100 meter eller känna G-krafterna pressa blodet ur huvudet – kunna få det – men inte på Djurgården! Moderna nöjesparker är jätteanläggningar som inte passar i Djurgårdens parklandskap och småskaliga bebyggelse.

Gröna Lund har anor på Djurgården. Men det är som lustpark med krogar och schweizerier och enklare folknöjen, som dansbanor och karuseller. Redan när den stora åkattraktionen ”Fritt fall” kom till på tivoliområdet skapade det konflikter med Djurgårdsstaden och dess innevånare. Den senaste åkattraktionen ”Insane” demonstrerar tydligt hur främmande sådana anläggningar är på skärgårdsön Djurgården. Färg och form och storlek skär mot den lätta, i grönska inbäddade, småskaliga bebyggelsen och förtar anblicken av Skansenberget och Bredablick.

Nöjesfältens åkattraktioner utgör en stor andel av intäkterna och har vuxit enormt de senaste åren. Det är en utveckling som inte kommer att upphöra. Gröna Lund har i denna form redan vuxit ur Djurgården. För att fortsätta att utvecklas måste dessa delar av nöjesfältet lokaliseras till en annan plats – ett större industriområde, Kungens kurva eller något liknande. Kvar på Djurgården blir då ett tivoli à la Köpenhamn, med restauranger och dansbanor, mindre åkattraktioner för barn, vackert anlagda parker, restauranger, varietéer och teatrar. Detta tivoli kan till stora delar vara öppet året om, precis som i Köpenhamn.

Till den typiska Djurgårdsbebyggelsen hör Lindgården. Det är den enda kvarvarande bebyggelsen från Stockholmsutställningen 1930. Dess utformning anknyter till Djurgårdens och Stockholms mest berömda världshus Lusthusporten, även känt under namnet Blå Porten, som brann 1869. Det är just den sorts bebyggelse som gjort Djurgården älskat av stockholmare och tillresta. Trots en skamlös fastighetsspekulation och vanvård i flera år, som har fått fortgå med Stockholms stads medverkan, är Lindgården fortfarande i ett sådant skick att den mycket väl kan renoveras. Stockholms stads fortsatta medverkan i grov fastighetsspekulation, genom att ge bygglov för en tre gånger så stor byggnad i en för Djurgården helt främmande utformning, måste förhindras.

Stockholmare för Djurgården

Elisabeth Beijer, Marionettmuseet
Karin Björquist, formgivare och professor
Cay Bond, trendanalytiker
Monica Bonde, redaktör Svensk Damtidning
Christian Bratt, ålderman Stockholms-gillet
Staffan Carlén, fil.dr., f.d. museichef
Charlotte Holst, ordförande Föreningen Östermalm
Lennart Hellsing, författare
Bengt O.H. Johansson, professor
Ingela Lind, författare
Magnus Lind, överläkare
Lennart Lindkvist, redaktör och tidigare vd för Svensk Form
Yvonne Lombard, skådespelare
Peter Luckhaus, skådespelare
Agneta Lundström, ordförande Djurgårdens Hembygdsförening
Michael Meschke, f d teaterchef Marionetteatern
Richard Murray, ordförande Förbundet för Ekoparken
Georg Riedel, musiker, kompositör
Carl Tham, f d statsråd
Olle Wästberg, generaldirektör Svenska Institutet